

Program - Etiopija

A. Etiopija (dolina Omo s plemeni, depresija Danakil z vulkanom Erta Ale in Dallolom, cerkve v Lalibeli, trek z opicami v gorovju Simien), opisni program

Trasa poti: Adis Abeba – Arba Minch – jezero s krokodili in povodnimi konji - Dorze - ljudstvo Mursi - ljudstvo Hamar - ljudstvo Karo - plemenska tržnica - Konso - slano jezero Aftera - vulkan Erta Ale - bizarni Dallol - Lalibela - podaljšek: Gondar in Simien gorovje

Etiopija je prava afriška divjina, ki ni ne poceni, ne na izi. Je pa edinstvena in kaj takega, kot lahko doživiš na jugu pri plemenih ali pa na severu v depresiji Danakil, težko doživiš sploh še kje na svetu. Morda delček celotne avanture. Ne pa takega paketa netuzemskih doživetij. In za konec naredimo še res lep trekking v enem najlepših gorovij kar jih je.

Potujemo z najetimi avtomobili (jeepi) in da se preživeti tudi brez klime v njih. Je pa veliko lažje, če imaš klimo v avtu in potem dosti manj utrujen prideš na cilj. Ta luksuz seveda nekaj dodatnega stane (okoli 150 EUR za celotno pot). Tistim, ki že po naravi ne prenašate vročine najbolje, predlagam doplačilo.

Opozorilo: depresija Danakil je najbolj vroče naseljeno področje na svetu (povprečna letna temperatura prek 34 stopinj), zato opozarjamo tudi na nezdrave temperaturne razlike, ki so lahko šok za telo (recimo v klimatiziranih avtomobilih). Predvsem srčnim bolnikom tega potovanja ne moremo priporočiti.

Letimo v **Adis Abebo**, glavno mesto Etiopije, z zanimivim muzejem in zelo pestrim nočnim življenjem. Seveda, če je tu kaj omenjenega, to pomeni, da si gremo to ogledat in doživet. Zanimiva je tudi tržnica (Mercato), kjer bomo obiskali tudi del, namenjen prodaji svežega kata. Le-tega Etiopijci radi žvečijo vsak dan po kosilu in tudi mi bomo poizkusili kako se človek počuti, če 4 ure prežvekuje grmovje.

Sledi jug Etiopije z dolino Omo. Najprej gremo prek jezer doline Rift v Arba Minch, ki je izhodišče za dva izleta: na eno izmed jezer, kjer pofotkamo **velikanske krokodile** in ugledamo kakega povodnega konja, potem pa se premaknemo v **Dorze**. Tu obiščemo tržnico (če bo tržni dan) in poizkusimo lokalno medeno žganje tedž in to kar v lokalnih oštarijah. Naredimo tudi en trekking (3 ure hoje, kdor bo želel seveda), saj pokrajina kar vabi vase. Seznanijo nas tudi s peko kruha in s ceremonijo pitja kave, ki je v Etiopiji nekaj posebnega (nič čudnega, saj je Etiopija domovina kave). Zvečer ob afriškem folklornem večeru poizkusimo še česnovno žganje in kako Ras Mekonenovo posebno zelenjavco. Prespimo v hiškah, ki spominjajo na mamutovo glavo.

Nekaj naslednjih dni je namenjeno **dolini Omo in obiskom plemenskih tržnic in plemen**. Tržnice so ponavadi dvakrat na teden in z malo sreče bomo obiskali vsaj dve, kjer bo več plemen menjavalo blago za blago, ali pa bodo že po moderno plačevali v lokalni denarni valuti, v birrih. Pri plemenih bomo tudi spali (v njihovih vaseh, a v šotorih, ki jih priskrbi lokalna agencija). Obiščemo **Mursije, Hamerje in Karote**. In jih prek loklanega vodnika tudi dodobra spoznamo (običaji, način življenja, kaj jim pomenijo Kalašnikov, predstavitev plesov,...). Z nekaj sreče prisostvujemo tudi kaki posebni ceremoniji, kot je preskok bika. Ob tem fantje mladenke bičajo (brazgotine so znak predanosti in lepote), mladenič pa z

uspešnim skokom čez bike skoči v obdobje, ko postane mož (in se lahko končno tudi poroči oz si naredi družino). Nekaj vasi z različnimi plemeni bo tudi na poti nazaj na sever in le-te lahko po želji tudi na kratko obiščemo.

Jug Etiopije je znan po svoji vročini, nekaj dni je nevarnost malarije povečana, tuša ne bo čisto vsak dan (takrat ko se spi pri plemenih, tega itak ne pričakujemo), voda po avtomobilih postane tako vroča, da je včasih bolje dat kako vrečko čaja notri, hladno pivo bo želja, uresničena na dva do tri dni,... Pa tudi komfortu privatnega kuharja se bomo odpovedali in se prehranjevali v lokalnih oštarijah, ki nam bodo za obiske vasi naredili kak riž z zelenjavo za s seboj. Pri Hamerjih pa si bomo privoščili še lokalno specialiteto – kozlička z ognja.

Ustavimo se še v vasi Konso, kjer pogledamo tipično afriško vas in prespimo pri njihovem poglavarju – kralju.

Potem pa proti **depresiji Danakil**, ki velja za pekel na Zemlji, s tako neprijaznimi pogoji življenja (ni vode, vročina, puščava, aktivno vulkansko področje z lavo in fumarolami, nerešena mejna črta z Eritrejo), da tam vztraja le peščica ljudi **plemena Afar**. In njihove kamele, ki v karavanah nosijo sol s slanih jezer depresije v za življenje bolj prijazno okolje.

Pot do Danakila je dolga in vmes se ustavimo vsaj v mestu Awasa, blizu katerega si pogledamo tudi **srce rastafarijskega gibanja, Shashamene**. Kulturo nam bodo predstavili v lokalnem muzeju in cerkvi.

V Danakilu si pogledamo slano jezero, v katerem se tudi skopamo – priporočamo tudi neplavalcem (zaradi koncentracije soli je nemogoče potoniti). Pa še terme so zraven (sodbo, ali pašejo, ko je zunaj 40 stopinj, prepuščam vsakemu popotniku posebej). To je začetek naše tridnevne odisejade po najbolj neprijazni puščavi, kar jih je. A tudi po daleč najbolj zanimivi puščavi, kar jih boste doživeli!

Na **vulkan Erta Ale** se podamo peš (tri ure v eno smer) in hodimo po strjeni lavi. Med drugim. Spimo ob kraterju, ki že desetletja stalno bruha ogenj. V kraterju je lava in pogled v središče Zemlje je pač nekaj, kar ostane za vedno.

Dalol je pokrajina, ki si jo še tako zadet in psihadeličen slikar težko zamisli. A to »sliko« je naredila mati narav in težko vam jo opišemo: kot bi gledal na fluorescentni psihadelični koralni greben sredi puščave, iz koral pa bi sem in tja še malo špricnilo.

Na poti gremo čez posušeno slano jezero, srečujemo solne karavane kamel, pogledamo soline in kako sol pridobivajo, se vozimo po strugah suhih rek, skozi puščavo, po pesku (4 WD je stalno vključen),... Avantura, ki je še niste doživeli!

Lalibela, ki je na seznamu UNESCO zaščitenih kultur, ja naslednja postaja. Tu se spoznamo z ortodoksnim krščanstvom v eni najčistejših oblik. Obiskali bomo v tla in skale vklesane cerkve in skozi zgodovino začutili afriški Jeruzalem. Povratek proti domu, preko Adis Abebe.

Podaljšek, ki ga toplo priporočamo: **Gondar** je le postaja na poti v gorovje Simien. A ker smo že tu, si pogledamo grad oz. palače, ki veljajo za afriški Kamelot in eno res lepo in drugačno cerkvico.

Za konec tri dni preživimo v **gorovju Simien** in se družimo z opicami znamke dželada. Hodimo na višini okoli 3000 in malo več metrov, na robu mizastih gora, z dih jemajočimi pogledi. Poleg enedmeičnih dželad pa lahko ugledamo še etiopske lisice, srnice in gamse.

Za konec še let v Adis in pot proti domu.

Nočitve: V mestih in večjih vaseh se spi v hostlih in hotelih brez lokalne kategorizacije; pri plemenih in na treku v šotorih (kempiramo); v Danakilu pa dvakrat spimo na posteljah zunaj, enkrat pa v kamnitih hiškah, brez lokalne kategorizacije jasno (in s pogledom na toliko zvezd, kot jih ne premore nobena Hiltonova terasa)

Prevozi: Prevažamo se z najetimi jeepi, ki jih vozijo lokalni vozniki. V programu je en notranji let z lokalnim prevoznikom.

Program priporočamo tistim, ki si želijo popotniškega načina odkrivanja sveta in ne nergajo, če je vroče. Program se lahko zaradi lovljenja plemenskih tržnic doline Omo malo obrne. Vsebinsko ostane isti.

B. Etiopija, program po dnevih

20 dni (24 dni s trekingom v gorovju Simien)

1. let proti Etiopiji
2. prihod v Etiopijo, obisk kakega nočnega lokala (po želji, seveda) in nočitev v najstarejšem hotelu v Adisu (resda ni najlepši, ma pa dušo – tako kot ShaPPci ;-), zjutraj pa start avanture na jug, zajtrk, ogled nagrobnikov (800 let stari, pod UNESCOvo zaščito), tipična afriška pokrajina na poti, večerja in nočitev v luškanem hotelu v Arba Minchu
3. po zgodnjem zajtrku do jezera Chamo, kjer bomo najbrž že videli prve opice (babooni) in valje za nabiranje medu (po vseh drevesih so); s čolnom na krokodile, ki se sončijo na rtu sredi jezera, mimogred pa ugledamo še kakega hipota in velike štoklje; premik do vasi Dorzo, tržnica in tedž (če je tržni dan) ali pa treking (3 ure hoje) po okoliških hribih in vaseh; Ras Makonen, afriški folklorni večer in nepozabna fešta; spimo v tipičnih mamutovih hiškah
4. zjutraj nam pokažejo, kako se iz bananam podobnega drevesa dela kruh, pokažejo ceremonijo pitja kave in počasi se poslovimo ter pičimo proti Jinki, ki že lahko postreže z zanimivo tržnico, nočitev v šotorih
5. obisk muzeja in seznanitev s plemeni doline Omo, potem pa v nacionalni park Mago, kjer živi ljudstvo Mursijev in v eni izmed vasi bomo tudi prespali (tuša ni, hrano prinesemo s sabo)
6. zapustimo Mursije in se peljemo do Turmija, kjer obiščemo pleme Hamer; ker običajno lovimo tržnico, pa še ceremonijo preskoka čez bike, preživimo tu dve noči, eno v kempu in eno v vasi pri Hamerjih (tuš v kempu je, pri plemenu pa ga, uganili ste, ni; obrok si prinesemo s sabo, poleg tega pa si privoščimo še mladega kozlička)
7. vas Turmi, pleme Hamer, tržnica, nočitev
8. vožnja v prekrasno postavljeno vas plemena Karo; prespimo na robu vasi, druženje s plemenom, s pogledom na reko Omo
9. premik do terasaste vasi Konso, obisk vasi in sprehod med tipičnimi hiškami, spimo v šotorih na vrhu vasi pri kralju plemena Konso, v bližini katerega si pogledamo še zanimive nagrobne lutke; tuša ni
10. premik do pokrajine ki spominja na Bryce kanjon v ZDA, tu pa mu pravijo New York New York, kjer se eno urico sprehajamo, potem pa z jeepi na pot proti Awasi, ogledamo si kako plantažo kave; če pridemo dovolj zgodaj, priporočamo masaže; nočitev v hotelčku in fešta (če je vikend)
11. na ribjo tržnico ob jezero, stop v mestu Shashamene (srce rastafarijanskega gibanja) in nadaljujemo proti Danakilu; prespimo nekje na poti, najbrž ob nacionalnem parku Awash ali v Nazretu
12. vožnja do Samere in nočitev tam

13. naprej do jezera Afera, ki je že pod morsko gladino (več kot 100 metrov) in kjer prespimo kar na prostem, v vasi, ki spominja na scene iz filma Pobesneli Max
14. sprehod ob jezeru, namakanje v slani vodi, po želji tudi v termah, ogled solin in pot proti vulkanu Erta Ale; vožnja po puščavi in vulkanskem področju do vznožja vulkana; tri urni treking na vulkan v času sončnega zahoda; obisk kraterja (zvečer), prespimo v kamnitih hiškah ob robu kraterja
15. sprehod po lavi, sončni vzhod, ponoven obisk kraterja z lavo in trek nazaj do izhodišča (tri ure); vožnja do še ene vasi iz Pobesnelega Maxa, Hamadile, kjer spet spimo zunaj
16. jutranji obisk slanega jezera, kjer obiščemo soline, kjer pridobivajo sol in jo tovorijo s karavanami v civilizacijo; sledi bizarni in neopisljivi Dallol s svojimi fumarolami in psihadeličnimi barvami potem pa vožnja iz depresije Danakil proti Mekeleju, kjer spimo v hotelu
17. vožnja preko prelepe hribovite terasaste pokrajine preko Waldeje do Lallibele, pozen prihod in nočitev
18. ogled fascinantnih cerkva, vbitih v skale in zemljo, večer s tradicionalno glasbo v lokalnem tedž baru, nočitev
19. let proti Adis Abebi, zvečer pa tudi že proti domu in ste 20. dan doma...
20. smo doma

Priporočamo **podaljšek** na treking v področje mizastih gora gorovja **Simien**:

19. vožnja v Gondar, na poti kosilo in banka za menjavo denarja, ogled palač (gradu) in nočitev
20. vožnja proti izhodišču trekinga na višino 3000 metrov in še malo čez (brez skrbi, Lalibela in Gondar sta veliko nad 2.000 metrov nad morjem in tako idealna aklimatizacija), začetek hoje (ta dan je je za slabe tri ure), stik s prvimi opicami vrste dželada, sprehod ob robu mizaste gore s pogledi na pokrajino, ki malce spominja na Grand Canyon; spimo v šotorih in ponavadi je blizu kempa pipa z vodo oziroma celo tuš, kjer se lahko stuširamo
21. s postanki vred ta dan hodimo okoli 6 ur, s prekrasnimi pogledi, sploh zadnji, 20 minut stran od kempa, sezuje; kempiramo, tuša ni
22. končamo s trekom na Imet Gogo, z najlepšimi pogledi in z velikimi skupinami dželad, z opicami skupaj jemo travo (no ja, ali pa kaj drugega; one se pač prehranjujejo v glavnem samo s travo), potem pa se spustimo in spet malce dvignemo do ceste, skupaj s postanki spet okoli šest ur hoje, ampak lepe hoje skozi zanimivo, spreminjajočo se in res prelepo naravo; z avtom nazaj do Gondarja in nočitev v hotelu
23. ogled cerkve Selasie, ki je res drugačna in velja za najlepšo v Etiopiji; let proti Adisu v jutranjih urah, popoldne ogled Adisa in zvečer še zadnja fešta (pivnica, tedž barčki,...) ter na letališče
24. let proti domu in ta dan smo tudi doma

Program po dnevih
